

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 3051/2024
24.10.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија Бранка Станића, председника већа, Татјане Миљуш, Татјане Матковић Стефановић, Татјане Ђурица и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у парници тужиоца ЈКП „Водоканал“ Сомбор, кога заступа пуномоћник Срђан Лакић, адвокат у ..., против туженог САБО АТИЛЕ из Телечке, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Сомбору Гж 2074/23 од 30.10.2023. године, у седници већа одржаној дана 24.10.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Сомбору Гж 2074/23 од 30.10.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против решења Вишег суда у Сомбору Гж 2074/23 од 30.10.2023. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Сомбору Пл. 76/23 од 13.09.2023. године, одбачена је тужба тужиоца са предлогом за издавање платног налога од 10.08.2023. године.

Решењем Вишег суда у Сомбору Гж 2074/23 од 30.10.2023. године одбијена је жалба тужиоца и потврђено је првостепено решење. Одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажног решења донетог у другом степену тужилац је изјавио благовремену ревизију због погрешне примене материјалног права, позивом на члан 404. Закона о парничном поступку.

Ценећи испуњеност услова за одлучивање о ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној, Врховни суд налази да не постоје разлози предвиђени одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 10/23 - др. закон) да би се дозволило изузетно одлучивање о ревизији.

Побијаним другостепеним решењем, заснованим на одредби члана 455, став 4. ЗПП, правноснажно је одбачена тужба са предлогом за издавање платног налога због недостатка правног интереса. Тужилац је поднео тужбу са предлогом за издавање платног налога ради наплате накнаде за комуналне услуге. Правни интерес са подношење тужбе образложио је немогућношћу прибављања података о јединственом матичном броју

туженог, поткрепљеног извештајем Министарства унутрашњих послова од 04.07.2023. године.

По оцени Врховног суда, посебна ревизија тужиоца у овом спору није дозвољена јер се тим правним леком оспорава правилност примене наведене процесне одредбе и закључак нижестепених судова о недостатку његовог правног интереса. О посебној ревизији тужиоца, без обзира на приложене одлуке нижестепених судова, није потребно одлучивати ради уједначавања судске праксе. Побијано другостепено решење не одступа од правног става Грађанског одељења Врховног касационог суда усвојеног 25.06.2019. године, у поступку решавања спорног правног питања насталог у истим чињенично-правним споровима у којима је тужилац свој правни интерес за подношење тужбе образлагао недостатком идентификационих података туженог неопходних за подношење предлога за извршење. Делом ревизијских навода тужиоца се оспорава утврђена обавеза плаћања судске таксе, што не може бити предмет испитивања у ревизијском поступку.

Из наведених разлога, на основу члана 404. ЗПП, одлучено је као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 420. став 1. Закона о парничном поступку, прописано је да странке могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда којом је поступак правноснажно окончан, док је ставом 2. истог члана закона прописано да ревизија против решења из става 1. овог члана није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде. Ставом 6. истог члана прописано је да у поступку поводом ревизије против решења сходно се примењују одредбе овог закона о ревизији против пресуде.

Имајући у виду да је у овом случају побијаним другостепеним решењем одбијена као неоснована жалба и потврђено првостепено решење којим је тужба одбачена као недозвољена, и поступак правноснажно окончан у спору мале вредности (вредност предмета спора у овој парници је 4.608,20 динара), то ревизија тужиоца није дозвољена, јер не би била дозвољена ни против правноснажне пресуде (члан 420. став 2. ЗПП).

Из изнетих разлога, на основу члана 413. и члана 420. став 2. и 6. у вези са чланом 479. став 6. ЗПП, одлучено је као у другом ставу изреке.

**Председник већа – судија
Бранко Станић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић